

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecătorii – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Gaidarji Dmitri, prin care solicită casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 23 mai 2019 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 iulie 2019,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 20 februarie 2019 Gaidarji Dmitri a depus în instanța de judecată plîngerea împotriva acțiunilor colaboratorilor Penitenciarului nr. 5 Cahul.

2. Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 23 mai 2019 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată plîngerea înaintată de Gaidarji Dmitri împotriva acțiunilor colaboratorilor Penitenciarului nr. 5 Cahul.

3. Nefiind de acord cu încheierea enunțată, la data de 29 mai 2019 Gaidarji Dmitri a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând casarea încheierii.

În motivarea recursului a menționat că instanța de fond la emiterea încheierii nu a ținut cont de faptul că înainte de începerea percheziției de către colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul, a transmis benevol telefonul mobil, fapt confirmat prin înregistrarea video, raportul colaboratorilor Penitenciarului nr. 5 Cahul, iar predarea benevolă eliberează de răspundere.

La fel, condamnatul a menționat că în cadrul percheziției a fost întocmit procesul - verbal, în care este indicat că percheziția este efectuată în baza art. 126-128, art. 131-132 Cod de procedură penală, dar nu au fost respectate prevederile menționate. Astfel, în baza art. 94 Cod de procedură penală, acest proces - verbal de percheziție, nu poate fi admis în calitate de probă, iar în baza art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, este pasibil de a fi anulat.

Mai mult ca atât, a făcut trimitere la faptul că, atât hotărîrea, cât și materialele dosarului sunt într-o limbă pe care nu o posedă, iar prin decizia Administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul a fost privat de întrevederi, în urma întocmirii procesului - verbal de percheziție, și așa cum, acest proces - verbal a fost întocmit contrar legii, faptul dat duce la anularea deciziei Administrației Penitenciarului nr. 5 Cahul de privare de întrevederi.

4. Prin decizia irevocabilă a Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 iulie 2019 a fost respins ca nefondat recursul declarat de către Gaidarji Dmitri și menținută încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 23 mai 2019 fără modificări.

4.1 În motivarea soluției sale, instanța de recurs a remarcat că concluzia instanței de fond privind respingerea ca fiind neîntemeiată plîngerea înaintată de Gaidarji Dmitri împotriva acțiunilor colaboratorilor Penitenciarului nr. 5 Cahul, este una întemeiată și cu stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei.

Instanța de recurs a menționat că din materialele dosarului rezultă că Gaidarji Dmitri a înaintat plângere împotriva acțiunilor colaboratorilor Penitenciarului nr. 5 Cahul, în urma efectuării percheziției și întocmirii procesului - verbal de percheziție, iar, ulterior a fost emisă decizia de către Administrația Penitenciarului nr. 5 Cahul, prin care recurentul a fost privat de întrevederi, fapt cu care nu este de acord și consideră că actele emise sunt pasibile anulării, deoarece au fost încălcate normele Codului de procedură penală.

S-a menționat că percheziția efectuată de către colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul, s-a realizat în baza pct. 75 și 76 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 583 din 26.05.2006.

Punându-se accent pe prevederile prevăzute de art. 221¹ Cod de executare și pct. 75, 76, 373-379 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 583 din 26.05.2006, colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul au efectuat percheziție inopinată în celula nr. 15, unde se deține de unul singur deținutul Gaidarji Dmitri, fiind întocmit inclusiv procesul -verbal de percheziție, cu indicarea faptului predării benevole a telefonului mobil (f.d. 13-22).

Potrivit art. 242² Cod de executare *„condamnaților le este interzis: 5) introducerea în penitenciar, procurarea, confecționarea, deținerea, schimbul, primirea, utilizarea sau transmiterea de arme, materiale explozive, obiecte și substanțe care pun în pericol siguranța penitenciarului, misiunilor sau a persoanelor, de bani, medicamente, telefoane mobile, alte obiecte cu acces la internet, accesorii, piese și părți componente ale telefoanelor mobile, bunuri sau alte valori a căror deținere, conform Statutului executării pedepsei de către condamnați, este interzisă”*. Astfel, chiar dacă de către Gaidarji Dmitri a fost predat benevol telefonul mobil, acest fapt nu denotă că de către condamnat nu ar fi fost admisă abaterea disciplinară de către acesta. Deci, în rezultatul depistării obiectelor interzise la Gaidarji Dmitri față de acesta a fost întocmită o decizie de aplicare a sancțiunii disciplinare - suspendarea dreptului de întrevederi de scurtă și lungă durată pentru o lună (f.d. 12).

La art. 245 Cod de executare este indicat că *„(1) constituie abateri disciplinare foarte grave încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 242¹ pct. 1)-4) și art. 242² pct.1)-20) din prezentul cod, determinarea cu intenție a altei persoane condamnate să săvârșească una dintre faptele prevăzute la art.242² pct.1)-20) din prezentul cod, precum și încălcarea altor obligații și interdicții prevăzute ca abateri foarte grave în alte acte normative. (4) Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a condamnaților. (5) Pentru faptele care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, administrația penitenciarului are obligația de a sesiza procurorul. În acest caz, poate fi aplicată, în mod provizoriu, una din sancțiunile prevăzute la art.246 din prezentul cod”*. Astfel, punând-se accent pe prevederile art. 246 Cod de executare, a fost aplicată în privința lui Gaidarji Dmitri sancțiunea prevăzută la acest articol, potrivit căruia *„(1) în modul stabilit de prezentul cod și de Statutul executării pedepsei de către condamnați, condamnatului îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare: c) suspendarea dreptului la întrevederi de scurtă și de lungă durată, pe un termen de cel mult 3 luni”*.

Instanța de recurs a menționat că, chiar dacă recurentul Gaidarji Dmitri invocă că la caz, efectuând percheziția colaboratorii Penitenciarului nr. 5 Cahul urmau să se ghideze de prevederile art. 126-128, art. 131-132 Cod de procedură penală, această concluzie este una eronată. Așa cum, în cazul efectuării percheziției deținuților și a celulelor în care aceștia sunt

deținuți, sunt aplicabile prevederile Codului de executare și nu a celui de procedură penală. Mai mult ca atât, este necesar de a se ține cont și de prevederile Legii nr. 1036 - XIII din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar, cât și cele a Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 583 din 26.05.2006, fapt ce s-a și manifestat în cazul dat la efectuarea percheziției date.

Mai mult ca atât, prima instanță corect nu a trecut cu vederea și faptul că, anterior deținutul Gaidarji Dmitri a mai fost sancționat pentru deținerea obiectelor interzise, inclusiv telefon mobil, deci, dânsul cunoștea prevederile legale ce-i interzic deținerea unor astfel de obiecte și în mod repetat a comis fapte similare.

Cele menționate, în opinia instanței de recurs au dovedit că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată plîngerea înaintată de Gaidarji Dmitri împotriva acțiunilor colaboratorilor Penitenciarului nr. 5 Cahul, în acest sens punând accent pe prevederile în vigoare.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, condamnatul Gaidarji Dmitri a depus recurs în anulare, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor contestate, și să fie dispusă rejudecarea cauzei, invocînd că în cadrul percheziției a fost întocmit procesul - verbal, în care este indicat că percheziția este efectuată în baza art. 126-128, art. 131-132 Cod de procedură penală, dar nu au fost respectate prevederile menționate. Astfel, în baza art. 94 Cod de procedură penală, acest proces - verbal de percheziție, nu poate fi admis în calitate de probă, iar în baza art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, este pasibil de a fi anulat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești ***după epuizarea căilor ordinare de atac.***

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la ***judecarea cauzei***, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată

doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă la momentul pronunțării deciziei instanței de recurs.

Raportând prevederile legale menționate supra la cauza dată, instanța de recurs constată, că recurentul contestă decizia instanței de recurs irevocabilă a Curții de Apel Cahul din 08 iulie 2019, potrivit căreia a fost respins ca nefondat recursul condamnatului Gaidarji Dmitri asupra încheierii prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea înaintată de Gaidarji Dmitri împotriva acțiunilor colaboratorilor Penitenciarului nr. 5 Cahul, decizie care nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Gaidarji Dmitri, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 iulie 2019, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie